

Wycieczka do Londynu, Oxfordu , Śladami Harrego Pottera , 29.09-5.10.2024

zorganizowana przez biuro Sportom Travel

W niedzielne popołudnie ponad 40 osobowa grupa uczniów klas 7 i 8 z naszej szkoły oraz ze szkoły współpracującej z naszą, ze szkoły podstawowej z Czerwonaka, wraz z opiekunami nauczycielami wyjechała autokarem z biurem podróży Sportom Travel do Wielkiej Brytanii.

W poniedziałek rozpoczęliśmy zwiedzanie tak bardzo oczekiwanego punktu destynacji. Szliśmy wzdłuż rzeki Tamizy, która jest drugą pod względem długości rzeką w Wielkiej Brytanii, liczy 346 km.

Kluczowe miejsca, które zwiedziliśmy w ten dzień to:

Big Ben - wieża zegarowa Elizabeth Tower. Nazw początkowo odnosiła się do dzwonu ze St.Stephen's Tower , opactwo Westminster: Westminster Abbey, rezydencja królewska Buckingham Palace, przechodziliśmy ulicą **Downing Street**, na której mieści się kancelaria premiera, **Stajnie Gwardii Królewskiej**, **St James's Park**, **Trafalgar Square** z Kolumną Nelsona.

Galeria narodowa **National Gallery** znajdująca się na Trafalgar Square, jest to galeria państwowa prezentująca kolekcję 2300 dzieł malarstwa, głównie zachodnioeuropejskiego z lat 1250-1900, w tym zbiór obrazów sławnych francuskich impresjonistów i Vincenta van Gogha.

Na Leicester Square, znajduje się **M&M**, największy na świecie sklep z cukierkami i **Lego Store**, największy na świecie sklep z klockami lego.

We wtorek z wielkimi kroplami deszczu podziwialiśmy panoramę Londynu w kole obserwacyjnym **London Eye**, ukończonym w 1999, nazywany również Millennium Wheel, znajdujące się na południowym brzegu Tamizy.

Piccadilly Circus

Piccadilly Circus to węzeł drogowy i przestrzeń publiczna londyńskiego West Endu w dzielnicy Westminster. Został zbudowany w 1819 roku, aby połączyć Regent Street z Piccadilly. W tym kontekście cyrk, od łacińskiego słowa oznaczającego „koło”, to okrągła otwarta przestrzeń na skrzyżowaniu ulic.

Piccadilly Circus łączy obecnie Piccadilly, Regent Street, Shaftesbury Avenue, Haymarket, Coventry Street (dalej do Leicester Square) i Glasshouse Street. Znajduje się w pobliżu głównych centrów handlowych i rozrywkowych w dzielnicy West End. Jego status jako głównego węzła komunikacyjnego sprawił, że Piccadilly Circus stał się ruchliwym miejscem spotkań i atrakcją turystyczną samą w sobie. Piccadilly Circus jest szczególnie znany z wyświetlaczy wideo i neonów zamontowanych na narożnym budynku po północnej stronie, a także z fontanny Shaftesbury Memorial Fountain i posągu Anterosa.

Covent Garden

Dzielnica Covent Garden jest jednym z najbardziej interesujących obszarów w Londynie, który ma wspaniałą mieszankę kultury, sztuki, muzeów, żywności, napojów, sklepów, a nawet ulicznych artystów. Na zwiedzanie Covent Garden oraz jego okolic w Londynie przeznaczaliśmy popołudnie.

Covent Garden Market

Tu znaleźliśmy wszystko - poczynając od ręcznie wytworzonego mydła, a kończąc na sklepie Chanel. Obszar marketu Covent Garden jest zadaszony, co sprawia, że jest doskonałym miejscem, aby się tam udać bez względu na pogodę. W niektórych (a raczej w większości) przypadkach ceny będą zawyżone, jednakże zdarzają się również wielkie okazje cenowe. Nawet jeżeli nic się nie kupi, to market jednym z tych miejsc Londynu, które są dokładnym odbiciem miasta: różny, wszechstronny, zachowujący tradycje przy jednoczesnym poszukiwaniu nowości.

Gmach Opery Królewskiej (Royal Opera House) mogliśmy podziwiać tylko z zewnątrz.

Jedna z najlepszych scen operowych na świecie, gmach Królewskiej Opery znajduje się w samym sercu Covent Garden, naprzeciwko rynku Covent Garden. W operze występują Opera Królewska oraz Balet Królewski przez cały rok, włączając lato. Niektóre z najlepszych gwiazd opery i baletu występują w gmachu Opery Królewskiej w Londynie. Bilety są wyprzedawane momentalnie, najlepiej jest je kupić w internecie z wyprzedzeniem czasowym. Jest tu także Londyńskie Muzeum Transportu (London Transport Museum). Znajduje się ono zaraz przy wejściu do marketu Covent Garden, słynne Muzeum Brytyjskie (British Museum) znajduje się 10 minut drogi pieszo, Galeria Narodowa.

Późnym popołudniem poszliśmy do Muzeum Historii Naturalnej.

Muzeum Historii Naturalnej (ang. *Natural History Museum*) w Londynie jest jednym z trzech wielkich muzeów znajdujących się przy Exhibition Road w South Kensington. Prace nad budynkiem rozpoczęto w 1873, a zakończono je w 1880. Oficjalne otwarcie odbyło się w 1881.

Kolekcja muzeum liczy ponad 70 milionów eksponatów, a całość dzieli się na 5 głównych działów: botanika, entomologia, mineralogia, paleontologia i zoologia. Dużą popularnością cieszy się symulowane trzęsienie ziemi, którego mogą doświadczyć zwiedzający oraz galeria dinozaurów, gdzie znajduje się ryczący, ruchomy dinozaur-robot. Od 1979 do stycznia 2017 w głównym holu znajdował się odlew szkieletu diplodoka, zwany Dippy. Obecnie zastąpiony jest on przez szkielet płetwala błękitnego.

W muzeum tym można wielu eksponatów dotknąć, spróbować, wykonać różne symulacje i eksperymenty, a całość jest głównie przeznaczona dla młodszych, choć starsi też mogą się wiele nauczyć. Znajduje się tam m.in. kolekcja ryb, płazów, gadów, ptaków i ssaków w różnych stadiach ewolucji.

Chinatown

Chinatown w Londynie to kulturowa dzielnica znajdująca się w centrum miasta, w okolicy Soho. To dynamiczna społeczność chińska, która przyczyniła się do stworzenia tego kolorowego i tętniącego życiem obszaru. Zjedliśmy tutaj pyszny obiad.

Chinatown znajduje się w okolicach ulic Gerrard Street, Wardour Street, Shaftesbury Avenue i Lisle Street w dzielnicy Soho, niedaleko Leicester Square. Jest teraz jednym z najbardziej znanych i odwiedzanych miejsc w mieście. Przyciąga ludzi swoją atmosferą, kulinarnymi atrakcjami i różnorodnością kulturową

Oczywiście będąc w Londynie nie omieszkaliśmy zwiedzić dzielnicy **Soho**.

Soho jest kulinarne. To gwar, jakiego nie ma nigdzie indziej w Londynie. To Chinatown. Jest kosmopolityczny. To Carnaby Street. To korty, alejki, uliczki i przejścia. To puby. To bogata i zróżnicowana historia. Soho znajduje się w samym sercu londyńskiego West Endu. To tylko około mili kwadratowej, ale na tych kilku ulicach mieści się naprawdę wiele. Na północy znajduje się Oxford Street, na zachodzie Regent Street, na wschodzie Charing Cross Road, a na południu Leicester Square. Znajduje się w odległości krótkiego spaceru od popularnych dzielnic, takich jak Covent Garden, Trafalgar Square i Mayfair. Najbliższe stacje metra to Oxford Circus, Leicester Square i Piccadilly Circus. To tętniąca życiem część Londynu - tętni tu całe życie, dzięki czemu jest to świetne miejsce do obserwowania ludzi lub dołączenia do zabawy. Jest ostry, eklektyczny i ma niepowtarzalny klimat, zarówno w dzień, jak i w nocy.

Środa to bardzo oczekiwany dzień wyjazdu do **Oxfordu** i **Harry Potter Warner Bros Studio Tour**.

Oksford - miasto w południowej Anglii nad rzeką Tamizą, stolica hrabstwa Oxfordshire, w dystrykcie Oksford. Znanie jest przede wszystkim jako siedziba Uniwersytetu Oxfordskiego (*University of Oxford*), najstarszego anglojęzycznego uniwersytetu świata. Oksford od XIX w. nazywany jest „miastem rozmarzonych wież” (ang. *city of dreaming spires*).

Eklektyczne budynki Oksfordu, w szczególności kolegia uniwersytetu, reprezentują wszystkie style architektoniczne w historii Anglii – począwszy od budynków z X wieku, przez średniowieczny gotyk i styl epoki Tudorów po bogatą architekturę barokową. Ta ostatnia reprezentowana jest przez wiele budynków zaprojektowanych przez słynnych architektów angielskich Christofera Wrena i Nicholasa Hawksmoora i , związanych z uczelnią.

Dokładna data założenia uniwersytetu nie jest znana, ale wiadomo, że należy on do najstarszych średniowiecznych uniwersytetów. Istnieją dane wskazujące na to, że wykładano tu już w roku 1096. Od 1167, w którym król Henryk II zakazał Anglikom studiować na Uniwersytecie Paryskim.

Uniwersytet Oxfordzie w roku 1214 otrzymał kartę praw. Oxford należy do miast, które zapamiętamy na długo z uwagi na szczególną architekturę.

Po powrocie z Oxfordu, przejechaliśmy autokarem do śniadaniu do położonego pod Londynem **Warner Bros Studio**, w którym przenieśliśmy się do zaczarowanego świata Harry Pottera. Rekwizyty, kostiumy, scenografie, czary, bitwa na różdżki czy lot na miotle - to wybrane atrakcje, które oferuje nam to miejsce.

Czwartek był **dniem Muzeum Figur Woskowych**

Muzeum Madame Marie Tussaud (właśc. Marie Grosholtz) przybyła w 1835 do Londynu z woskowymi odlewami głów zgilotynowanych w czasie rewolucji francuskiej arystokratów m.in. Marii Luizy, księżniczki de Lamballe (ostatni wykonała 8 lat przed śmiercią), które to stały się załączkiem olbrzymiej kolekcji figur woskowych (obecnie Madame Tussauds prezentuje naturalnej wielkości figury gwiazd filmu, muzyki, sportu i założyła pierwszą

wystawę przy Baker Street, przeniesioną w 1884 przez jej wnuka do obecnej siedziby na Marylebone Road.

British Muzeum

muzeum powstało z inicjatywy irlandzkiego lekarza, przyrodnika i kolekcjonera sir Hansa Sloane'a (1660–1753). Sloane zaczął kolekcjonować okazy roślin i zwierząt w 1687 roku, kiedy znalazł się na Jamajce jako lekarz nowego gubernatora kolonii. Podczas pobytu na wyspie zgromadził ponad 600 obiektów. Jego małżeństwo z Elizabeth Langley Rose, dziedziczką plantacji cukru na Jamajce, przyniosło mu znaczne środki finansowe, które wykorzystał do powiększania zbioru. Przejmował całe kolekcje, m.in. Jamesa Petivera (1665–1718), i kupował interesujące obiekty od podróżników i osadników kolonialnych z terenu całego Imperium Brytyjskiego. W jego zbiorach znajdowało się m.in. 32 tys. monet i medali, 50 tys. książek, druków i rękopisów, 334 zielniki oraz ponad 1000 rzeczy związanych z antykiem. W momencie śmierci Sloane'a w 1753 roku jego kolekcja liczyła 71 tys. obiektów. W swoim testamencie Sloane przekazał całą kolekcję królowi Jerzemu II, dla narodu w zamian za wypłatę 20 tys. funtów jego spadkobiercom oraz pod warunkiem, że Parlament utworzy dla kolekcji nowe i ogólnodostępne muzeum publiczne. Monarcha nie wykazał większego zainteresowania zbiorami i odmówił transakcji. Zbiory zostały zaoferowane Parlamentowi, który zdecydował się na kupno, a środki na ten cel zostały zebrane przy pomocy loterii. Gmach muzeum do czteroskrzydłowy budynek w stylu świątyni greckiej z 43 kolumnami, frontem i szerokimi schodami wejściowymi.

Wzniesiony z rozmachem według projektu brytyjskiego architekta Roberta Smirke'a (1780–1867) i przy wykorzystaniu najnowszych ówczesnych technologii (m.in. betonowe podłogi, żeliwne ramy wypełnione cegłą londyńską (ang. *London stock brick*), wapień portlandzki jako okładzina budynku).

Dziedziniec – *The Queen Elizabeth II Great Court* – został uroczystie otwarty przez królową Elżbietę II 6 grudnia 2000 roku.

Wielki dziedziniec, zajmujący 6,700 m², jest największym zadaszonym dziedzińcem w Europie¹. Powiększył powierzchnię muzeum o 40% – powstały trzy nowe galerie: *The Sainsbury Galleries* mieszcząca ekspozycje muzeum Afryki, *Wellcome Trust Gallery* oraz *The Joseph Hotung Great Court Gallery*, gdzie organizowane są wystawy czasowe. Na dziedzińcu mieszczą się również restauracje i kawiarnie.

Dach jest stalowo-szklaną konstrukcją składającą się z 3312 unikatowych szklanych tafli¹. Na środku dziedzińca zachowano gmach. Dziedziniec ozdabiają obiekty z kolekcji muzeum, m.in. z II w. p.n.e. głowa z monumentalnego kwarcytowego posągu Amenhotepa III w czerwonej koronie z czasów XVIII dynastii, XIX-wieczny totem z drzewa cedrowego Indian Wybrzeża Północno-Zachodniego, celtycki menhir z literami pisma ogamicznego.

Sherlock Holmes Museum to prywatne muzeum w Londynie, w Anglii, poświęcone słynnemu fikcyjnemu detektywowi Sherlockowi Holmesowi. Jest to pierwsze na świecie muzeum poświęcone postaci literackiej Sherlocka Holmesa. Zostało otwarte w 1990 roku i znajduje się na Baker Street, nosząc numer 221B za zgodą miasta Westminster,^[1] chociaż znajduje się między numerami 237 i 241,^[2] w pobliżu północnego krańca Baker Street w centrum Londynu, w pobliżu Regent's Park.^{[3][4]}

Gruzińska kamienica, którą muzeum zajmuje jako „221B Baker Street”, została zbudowana w 1815 r. Wcześniej była używana jako pensjonat od 1860 do 1936 r. Obejmuje to okres od 1881 do 1904 r., kiedy historie opisują Sherlocka Holmesa i doktora Watsona mieszkających tam jako najemcy pani Hudson [1]. [Dom jest częścią tarasu 237-241 Baker Street, który jest wpisany na Listę Dziedzictwa Narodowego Anglii w stopniu II. W muzeum znajdują się eksponaty z kilku różnych adaptacji Sherlocka Holmesa oraz rekonstrukcje scen z serialu telewizyjnego Granada z 1984 roku Sherlock Holmes.

Piątek

Naszymi miejscami ekskursji były:

Wieża w Londynie Tower of London była więzieniem, z którego podobno nie było ucieczki, ponieważ wejście było zaraz nad wodą – podpływano łódkami i tam prowadzono więźniów do celi. Więziono tu m.in. króla Anglii Henryka IV, królową Annę Boleyn, Thomasa Cromwella.

W swej historii budynek był fortecą, więzieniem, pałacem, a nawet służył jako zoo. Budowla (łącznie z Bramą Zdrajców) pilnowana jest przez charakterystycznie ubranych strażników, nazywanych Yeomen Wardes, a popularnie *beefeaterami* (ang. *beefeater* – zjadacz wołowiny). W twierdzy są dziś przechowywane liczne zbroje, broń, klejnoty i insygnia koronacyjne (królewski pierścień i jabłko oraz berło z krzyżem i największym na świecie brylantem Cullinanem I, a także koronę brytyjską zdobioną drugim co do wielkości na świecie brylantem Cullinanem II).

Twierdza Tower jest do dziś zamieszkała. Jej społeczność tworzą strażnicy Yeomen Warders wraz z rodzinami, naczelnik twierdzy (ang. *Resident Governor*), urzędnicy oraz kapelan i lekarz.

Symbolem Tower of London są kruki. Popularna legenda głosi, że dopóki na wieżach Tower będą żyły kruki, tak długo trwać będzie imperium brytyjskie. Legenda ta powstała w epoce wiktoriańskiej, nie wcześniej niż z końcem XIX w. Wiadomo jednak, że kruki mieszkają w wieżach zamku co najmniej od czasów panowania Karola II w XVII w. Zadaniem jednego ze strażników Tower (ang. *Ravenmaster*) jest opieka nad krukami i ich dożywianie. Inna wersja legendy mówi, że gdy wszystkie sześć kruków opuści kiedyś twierdzę, Londyn zginie. Aby tak się nie stało, podcięto im skrzydła i są pilnie strzeżone.

Tower of London to popularna atrakcja turystyczna Londynu, położona nad północnym brzegiem Tamizy, otoczona kilkoma rzędami murów i dawnym korytem fosy, w którym obecnie rośnie trawa. Wysokość budowli sięga 30 metrów, a grubość murów wynosi 3,6 metra. Centralną część warowni stanowi White Tower, czyli Biała Wieża wzniesiona w XII wieku. Ważny jest też skarbiec Jewel House, w którym przechowywane są klejnoty i kosztowności królewskie.

Katedra Św. Pawła

Katedra świętego Pawła była budowana jako symbol odrodzenia Londynu i cechuje ją rozmach i monumentalność, ustępuje ona jednak swoimi rozmiarami watykańskiej bazylice Świętego Piotra. Ma około 158 metrów długości i około 75 metrów szerokości. Wysokość budowli mierzona od posadzki do końca krzyża umieszczonego na kopule wynosi 111

metrów. Budowlę wieńczy kopuła o średnicy 34 metrów, która jest jednym z najbardziej charakterystycznych elementów architektury Londynu.

Borough Market

To wspaniały market w centrum Londynu, blisko London bridge stacji, można tam znaleźć stoiska z jedzeniem z różnych zakątków świata oraz świeże warzywa i mięso, sery, owoce morza.

Ostatni dzień był bardzo bogaty różnorodne formy zwiedzania Londynu.

Płynęliśmy statkiem po rzece Tamizie. Byliśmy w malowniczej dzielnicy **Greenwich Village**,

Greenwich Park – jeden spośród królewskich parków w Londynie, pierwszy, który został ogrodzony (w 1433). Zajmuje 74 hektary (183 akrów).

. Na miejscu zamku od 1675 stoi Królewskie Obserwatorium Astronomiczne zbudowane przez Christophera Wrena. Park służył królom jako teren do polowań z sokołami. Na początku XVIII w park otworzono dla wszystkich zwiedzających.

To właśnie tutaj w Greenwich Village, przez park Greenwich, przechodzi **Południk 0**.

Z Greenwich Village, wróciliśmy w sobotę późnym popołudniem do Polski.

Nasi uczniowie byli zafascynowani wycieczką.

Dziękuję P. Arkadiuszowi Trzebniakowi za organizację wycieczki dla uczniów oraz P. Annie Jasińskiej za troskliwą opiekę i czuwanie nad wszystkimi uczestnikami wycieczki. Mieliśmy okazję poznać wspaniałe panie nauczycielki ze szkoły podstawowej w Czerwonaku: Panią Beatę i Panią Arletę wraz z ich uczniami.

Wycieczkę długo będziemy wspominać jako niesamowite wydarzenie ze zwiedzaniem tak wielu ciekawych miejsc.

Opracowała Julita Książek-Myślińska

